

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 599

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 august 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII			
7.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară	2	
10.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune ordinară	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 674 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2-4		
Decizia nr. 809 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.....	4-7		
Decizia nr. 817 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții			
		din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	7-10
		Decizia nr. 954 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	10-11
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
		79. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice de secretar general adjunct al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului de către doamna Daniela Anghel	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		178. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind alocarea unor sume pentru compensarea creșterilor neprevizionate ale prețurilor combustibililor utilizați pentru producerea energiei termice furnizate populației în sistem centralizat corespunzător anului 2011, tranșa a II-a, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate	12-13
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
		534. — Decizie privind interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare de către Societatea Comercială „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L.	14-15

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE**privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată,

Camera Deputaților este convocată în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2011, în ziua de luni, 5 septembrie 2011, ora 14,00.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 24 august 2011.
Nr. 7.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind convocarea Senatului în sesiune ordinară**

În temeiul prevederilor art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată, și ale art. 80 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Articol unic. — Se convoacă Senatul în a doua sesiune ordinară a anului 2011, în ziua de luni, 5 septembrie 2011, ora 15,00.

PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 23 august 2011.
Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 674

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în Dosarul nr. 1.511/90/2010 al

Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.873D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.393D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, ridicată de același autor, în Dosarul nr. 1.157/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.393D/2010 la Dosarul nr. 1.873D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.393D/2010 la Dosarul nr. 1.873D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 51 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în speță, iar critica referitoare la pretinsa încălcare a prevederilor art. 52 alin. (3) din Legea fundamentală nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 iunie 2010 și 28 mai 2010, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în cadrul soluționării unor acțiuni prin care se solicită plata de despăgubiri pentru daunele morale suferite ca urmare a condamnărilor cu caracter politic și măsurilor administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, cu privire la prevederile art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009, că, prin textul de lege criticat, „legiuitorul a extins în mod abuziv și nelegal exercitarea dreptului de a introduce acțiune privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, dând mandat oricărei persoane fizice sau juridice interesate”, precum și parchetului de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia domiciliază persoana interesată, ceea ce aduce atingere art. 51 alin. (1) referitor la dreptul cetățenilor de a se adresa autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor. Autorul excepției nu arată în ce constă încălcarea adusă art. 52 alin. (3) din Legea fundamentală.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece posibilitatea de a extinde exercitarea dreptului de a introduce acțiune privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora intră în atribuțiile legiuitorului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatului Poporului consideră că prevederile art. 4 din Legea nr. 221/2009 sunt constituționale. În esență, s-a reținut că dreptul de petiționare garantat prin dispozițiile art. 51 alin. (1) din Legea fundamentală este diferit de dreptul de a introduce acțiuni în justiție și că textul de lege criticat reprezintă o garanție a faptului că „hotărârile judecătorești pronunțate vor putea fi supuse controlului judiciar în vederea dovedirii caracterului politic al acestora, chiar și după decesul persoanelor condamnate”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009. Din motivarea excepției, Curtea constată că, în realitate, sunt criticate din punct de vedere al constituționalității numai dispozițiile art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009, text asupra căruia Curtea, potrivit jurisprudenței sale, urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acesta are următorul cuprins: „[...] *Cererea poate fi introdusă și după decesul persoanei, de orice persoană fizică sau juridică interesată ori, din oficiu, de parchetul de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia domiciliază persoana interesată.*”

Autorul excepției consideră că prevederile art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 51 alin. (1) referitor la dreptul cetățenilor de a se adresa autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor și art. 52 alin. (3) privind obligația statului de a răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea prin dispozițiile art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009 a prevederilor art. 51 alin. (1) din Constituție privind dreptul de petiționare. Astfel, sesizarea instanțelor judecătorești potrivit art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009 de orice persoană fizică sau juridică interesată ori, din oficiu, de parchetul de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia domiciliază persoana interesată, după decesul persoanei, în scopul obținerii unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare nu reprezintă un aspect al dreptului de petiționare. Aceasta, deoarece dreptul de petiționare se concretizează în cereri, reclamații, sesizări și propuneri în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției, la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și condițiile stabilite potrivit legii, pe când cererile de chemare în judecată, ce declanșează procesul civil, se rezolvă după reguli specifice, proprii activității de judecată. Prin urmare prevederile art. 51 alin. (1) din Legea fundamentală nu au incidență în cauză.

În acest sens, Curtea a statuat, spre exemplu, prin Decizia nr. 175 din 15 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 17 mai 2004, Decizia nr. 453 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 octombrie 2005, și Decizia nr. 389 din 24 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 5 iulie 2011.

În ceea ce privește critica privind încălcarea prin dispozițiile art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009 a dispozițiilor

constituționale ale art. 52 alin. (3) referitor la răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare, Curtea observă că aceasta nu este motivată, așa încât nu sunt respectate exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”. Curtea reține că simpla indicare a textului constituțional pretins încălcat, fără a arăta motivele pe care se întemeiază excepția, nu echivalează cu o veritabilă critică de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în dosarele nr. 1.511/90/2010 și nr. 1.157/90/2010 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 809

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

măsuri adiacente, excepție ridicată de Virgiliu Ștefan în Dosarul nr. 26.371/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, care face obiectul Dosarului nr. 4.226D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 4.236D/2010 și nr. 4.349D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, excepție ridicată de Constantin Hrițcu în Dosarul nr. 26.738/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și de Mimbler I. Albin în Dosarul nr. 3.784/89/2009 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, precum și în dosarele nr. 4.322D/2010 și nr. 4.323D/2010 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, excepție ridicată de Sorin Călin Ceontea și de Alexandru Maier în dosarele nr. 1.543/102/2010 și nr. 1.667/102/2010 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 4.236D/2010, nr. 4.322D/2010, nr. 4.323D/2010 și nr. 4.349D/2010 la Dosarul nr. 4.226D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 4.236D/2010, nr. 4.322D/2010, nr. 4.323D/2010 și nr. 4.349D/2010 la Dosarul nr. 4.226D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.354 din 20 octombrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 septembrie 2010 pronunțate în dosarele nr. 26.371/3/2010 și nr. 26.738/3/2010, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Virgiliu Ștefan și de Constantin Hrițcu în cauze având ca obiect acordarea unor despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009.

Prin încheierile din 7 octombrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.543/102/2010 și nr. 1.667/102/2010, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010**, excepție ridicată de Sorin Călin Ceonța și Alexandru Maier în cauze având ca obiect acordarea unor despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009.

Prin Încheierea din 24 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.784/89/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010**, excepție ridicată de Mimbler I. Albin într-o cauză având ca obiect acordarea unor despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, autorii susțin că textele criticate contravin principiului neretroactivității și arată că acestea nu pot fi aplicate persoanelor care au introdus cereri de chemare în judecată având ca obiect acordarea de despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009 înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, întrucât nașterea în patrimoniul acestora a dreptului la despăgubiri a avut loc încă de la data introducerii acestor acțiuni, când nu se putea vorbi despre o plafonare a valorii despăgubirilor.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 1, art. 4 și art. 16 și a prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorii excepției susțin că, deși au introdus cereri de chemare în judecată având ca obiect acordarea de

despăgubiri potrivit prevederilor Legii nr. 221/2009 sub imperiul formei nemodificate a acestei legi, le vor fi acordate despăgubiri a căror valoare este plafonată, potrivit aceleiași legi modificate prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, motiv pentru care sunt discriminați în raport cu persoanele care au introdus astfel de acțiuni tot sub imperiul primei forme a Legii nr. 221/2009 și ale căror cereri au fost definitiv soluționate înaintea modificărilor ce fac obiectul criticii de neconstituționalitate. Se arată, de asemenea, că prin modificările și completările aduse Legii nr. 221/2009 prin textele criticate nu se instituie un regim juridic echitabil de acordare a despăgubirilor privind condamnările cu caracter politic, ci unul vădit discriminatoriu, ce nu permite acordarea unor despăgubiri proporționale cu suferințele de natură fizică și morală la care persoanele în cauză au fost supuse.

Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 1 și art. 4, se susține că reglementarea unor limite maxime ale valorii despăgubirilor ce pot fi acordate potrivit dispozițiilor Legii nr. 221/2009 reprezintă o imixiune a puterii executive în sfera atribuțiilor instanțelor, care sunt singurele ce au dreptul să stabilească valoarea despăgubirilor pe care le acordă raportat la fiecare caz în parte.

Autorii excepției susțin, totodată, că limitarea de către legiuitor a valorii despăgubirilor acordate reprezintă o limitare a răspunderii statului pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare în sensul prevederilor art. 52 alin. (3) din Constituție.

Cu privire la încălcarea art. 1 alin. (4) coroborat cu art. 124 din Constituție, se arată că plafonarea sumelor ce pot fi acordate ca despăgubiri potrivit prevederilor Legii nr. 221/2009 reprezintă o imixiune a puterii executive în atribuția instanțelor de a stabili, potrivit rolului lor activ, în mod liber cuantumul acestor despăgubiri pentru fiecare caz în parte.

Referitor la încălcarea prevederilor art. 44 și art. 136 din Constituție, ale art. 5 paragraful 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol la Convenție, se susține că în patrimoniul persoanelor care au introdus cereri de acordare a despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 s-au născut creanțe certe chiar dacă cuantumul acestora nu a fost stabilit. Or, prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, dreptul acestor persoane a fost limitat, fapt ce reprezintă o îngădire a dreptului de proprietate.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă vizând pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, autorii susțin că nu a existat o situație extraordinară a cărei urgență nu a putut fi amânată și care să determine adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, în dosarele nr. 4.226D/2010 și nr. 4.236D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și arată că legea civilă se aplică doar raporturilor juridice născute după intrarea sa în vigoare, potrivit principiului *tempus regit actum*, și că, deși cuantumul despăgubirilor se concretizează în momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, intervenția legiuitorului prin limitarea valorii acestor despăgubiri, ce fac obiectul unor drepturi de creanță născute în patrimoniul titularilor înainte de data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, instanța arată că textele criticate încalcă prevederile art. 16 din Constituție, inclusiv prin raportare la dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la această convenție, deoarece instituie un

tratament diferențiat între persoane îndreptățite la măsuri reparatorii potrivit Legii nr. 221/2009, creând discriminare între persoanele ce au obținut dreptul la despăgubiri prin hotărâri judecătorești rămase definitive înaintea datei intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, în cazul cărora bugetul alocat în acest scop nu a fost plafonat, și cele care au solicitat astfel de despăgubiri dar ale căror cereri nu au fost definitiv soluționate, ale căror drepturi la despăgubiri sunt plafonate potrivit prevederilor art. I pct. 1 din actul normativ analizat. Referitor la încălcarea prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța apreciază că reglementarea plafoanelor valorice prevăzute de normele legale criticate de autorul excepției este lipsită de o justificare obiectivă și rezonabilă, întrucât este lipsită de un scop legitim și nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit de legiuitor și face trimitere la Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 13 iunie 1979 și, respectiv, 6 decembrie 2007, pronunțate în cauzele *Marckx împotriva Belgiei* și *Beian împotriva României*. Totodată, instanța arată că sunt încălcate și prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, făcând trimitere în acest sens la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din data de 22 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Sejdic și Finci împotriva Bosniei și Herțegovinei*.

Tribunalul Mureș — Secția civilă, în dosarele nr. 4.322D/2010 și nr. 4.323D/2010, apreciază că excepțiile de neconstituționalitate sunt întemeiate și arată că textele criticate de autorii excepțiilor încalcă prevederile art. 16 și ale art. 1 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 „generează discriminări între persoanele îndreptățite la despăgubiri morale”, iar stabilirea unor limite maxime ale despăgubirilor morale de către puterea executivă apare ca o imixiune în atribuțiile puterii judecătorești.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul nr. 4.349D/2010, apreciază că textele criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă principiul neretroactivității legii, contravenind, astfel, prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în dosarele nr. 4.226D/2010, nr. 4.236D/2010 și nr. 4.349D/2010, dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind

reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, iar în dosarele nr. 4.322D/2010 și nr. 4.323D/2010, dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010.

Din motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea reține însă că, în realitate, autorii critică dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, asupra cărora instanța constituțională urmează să se pronunțe prin prezenta decizie.

Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. I pct. 1: „*Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. *La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«*a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:*

1. *10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;*

2. *5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;*

3. *2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea;».*”;

— Art. II: „*Dispozițiile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică proceselor și cererilor pentru a căror soluționare nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 alin. (2) și (4) cu privire la neretroactivitatea legii, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) cu privire la accesul la justiție, ale art. 44 privind *Dreptul de proprietate privată*, ale art. 52 alin. (3) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă, ale art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției*, ale art. 136 privind *Proprietatea*, precum și dispozițiile art. 5 paragraful 5 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la reparații al persoanei și interzicerea discriminării și cele ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol la Convenție privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Ulterior sesizării sale prin încheierile din 20 septembrie 2010, 24 septembrie 2010 și 7 octombrie 2010, prin Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în

domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, constatând că acestea sunt neconstituționale.

2. Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Virgiliu Ștefan și de Constantin Hrițcu în dosarele nr. 26.371/3/2010 și nr. 26.738/3/2010 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, de Sorin Călin Ceonța și de Alexandru Maier în dosarele nr. 1.543/102/2010 și nr. 1.667/102/2010 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă și de Mimbler I. Albin în Dosarul nr. 3.784/89/2009 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 817

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în

domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Mihnea-Horea Crăciunescu și Luminița-Elena Dălălău în Dosarul nr. 1.481/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 4.451D/2010, nr. 4.452D/2010 și nr. 4.579D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, excepție ridicată de Floriada Ungureanu în Dosarul nr. 1.627/90/2010 și de Floriana Dina în Dosarul nr. 2.283/90/2010 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă și de Matilda Marinescu în Dosarul nr. 3.041/116/2010 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În Dosarul nr. 4.579D/2010, Direcția Generală a Finanțelor Publice Călărași a depus cerere de amânare, susținând că este în imposibilitatea de a-și formula apărarea.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu este de acord cu măsura amânării, întrucât partea a avut la dispoziție suficient de mult timp pentru a-și pregăti apărarea.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă și art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea de amânare formulată, întrucât încheierea de sesizare datează din 10 noiembrie 2010, astfel încât partea a avut suficient timp pentru a-și pregăti apărarea.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 4.451D/2010, nr. 4.452D/2010 și nr. 4.579D/2010 la Dosarul nr. 4.450D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 4.451D/2010, nr. 4.452D/2010 și nr. 4.579D/2010 la Dosarul nr. 4.450D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.354 din 20 octombrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 5 octombrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.481/90/2010, nr. 1.627/90/2010 și nr. 2.283/90/2010, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Mihnea-Horea Crăciunescu și Luminița-Elena Dălălău, de Floriada Ungureanu și de Floriana Dina în cauze având ca obiect acordarea unor despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009.

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.041/116/2010, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010**, excepție ridicată de Matilda Marinescu într-o cauză având ca obiect acordarea unor despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție, autorii susțin că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 reprezintă, pe de o parte, o ingerință a puterii executive în atribuțiile puterii legislative, deoarece la acea dată exista în procedura parlamentară un alt proiect, mai amplu, de modificare și completare a Legii nr. 221/2009, iar, pe de altă parte, o ingerință a Guvernului în sfera atribuțiilor instanțelor judecătorești, care sunt singurele în măsură să stabilească cuantumul despăgubirilor pe care le acordă, despăgubiri ce, prin natura lor, nu pot fi individualizate decât în funcție de probele administrate în fiecare caz în parte.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, se susține că textele criticate contravin principiului neretroactivității legii și se arată că acestea nu pot fi aplicate persoanelor care au introdus cereri de chemare în judecată având ca obiect acordarea de despăgubiri potrivit Legii

nr. 221/2009 înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, întrucât, potrivit principiului *tempus regit actum*, acestora le sunt aplicabile normele juridice în vigoare la data introducerii cererilor.

Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) și a prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că textele criticate creează discriminare între persoanele ale căror litigii având ca obiect acordarea de despăgubiri conform Legii nr. 221/2009 erau în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, pe de o parte, și persoanele care obținuseră până la acea dată hotărâri definitive având același obiect și persoanele care solicită despăgubiri de aceeași natură potrivit dreptului comun.

În ceea ce privește pretinsa încălcare prin dispozițiile criticate a prevederilor constituționale ale art. 108 coroborate cu cele ale art. 75, se arată că, potrivit ierarhiei actelor juridice, legile nu pot fi modificate prin acte normative de rang inferior, cum sunt ordonanțele de urgență.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, se susține că nu a existat o situație extraordinară care să justifice adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, câtă vreme la acea dată era în curs de adoptare un alt proiect de modificare și completare a Legii nr. 221/2009 și că lipsa banilor sau menținerea echilibrului bugetar nu sunt motive care să justifice adoptarea actului normativ criticat.

Cu privire la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (1) și (3), se susține că dispozițiile criticate limitează dreptul instanțelor de a stabili în mod liber, pentru fiecare caz în parte, cuantumul despăgubirilor acordate, puterea executivă arogându-și în acest fel o atribuție ce aparține exclusiv judecătorului investit cu soluționarea litigiului.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorul excepției arată că prin introducerea unor plafoane a sumelor acordate ca despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009, ce vor fi aplicate proceselor în curs de soluționare, este îngrădit dreptul judecătorului de a stabili în mod liber cuantumul acestor despăgubiri.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă, în dosarele nr. 4.450D/2010, 4.451D/2010 și 4.452D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Referitor la constituționalitatea textelor criticate în raport cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, instanța arată că acestea nu contravin principiului neretroactivității, deoarece, potrivit acestui principiu, legea nouă se aplică atât raporturilor juridice născute după data intrării ei în vigoare, cât și raporturilor juridice existente la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendencia*) și efectelor viitoare ale raporturilor juridice încheiate în trecut (*facta futura*).

Instanța arată, de asemenea, că textele criticate nu încalcă nici prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât categoriile de persoane enumerate de autorii excepției se află în situații juridice diferite, iar dreptul material al fiecărei persoane de a obține despăgubiri este condiționat de caracterul politic al condamnării suferite, caracter ce este constatat de instanță pentru fiecare caz în parte.

În ceea ce privește dispozițiile constituționale referitoare la ierarhia legilor, instanța constată că autorii excepției s-au referit greșit la art. 75 din Constituție, fiind vorba în realitate de norma constituțională de la art. 73. Instanța apreciază, însă, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 nu încalcă dispozițiile art. 73 și 108 din Constituție, cerințele referitoare la domeniul de reglementare, la redactarea și semnarea ordonanțelor fiind respectate, și că pot fi adoptate

ordonanțe de urgență în domenii destinate legii organice cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (5) din Constituție.

De asemenea, instanța apreciază că textele legale criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 124 alin. (1) și (3) din Constituție, întrucât, potrivit prevederilor constituționale de la art. 52 alin. (3), legiuitorul este singurul competent să stabilească regimul juridic al răspunderii statului pentru erori judiciare și al reparării de către stat a prejudiciilor, putând să impună limite maxime ale despăgubirilor ce pot fi acordate, limite ce sunt obligatorii pentru instanțe, fără ca prin aceasta să aducă atingere dreptului persoanelor lezate la repararea prejudiciilor.

În Dosarul nr. 4.452D/2010 se susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 nu contravin prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât în preambulul acestei ordonanțe este motivată urgența situației și necesitatea adoptării în regim de urgență a normelor legale criticate, inițiatorul arătând că prevederile Legii nr. 221/2009 au un impact semnificativ asupra bugetului de stat, generând probleme financiare, și că adoptarea actului modificator vizează interesul public general referitor la menținerea echilibrului bugetar.

Tribunalul Călărași — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.579D/2010, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate formulată de reclamantă.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010.

Din motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea reține însă că, în realitate, autorii critică dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, asupra cărora instanța constituțională urmează să se pronunțe prin prezenta decizie.

Textele criticate aveau următorul cuprins:

— Art. I pct. 1: „*Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:

1. 10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;

2. 5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;

3. 2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea;».”;

— Art. II: „*Dispozițiile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică proceselor și cererilor pentru a căror soluționare nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitor la statul român, ale art. 4 alin. (2) privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 75 — *Sesizarea Camerelor*, ale art. 108 — *Actele Guvernului*, ale art. 115 alin. (4) referitor la delegarea legislativă, ale art. 124 alin. (1) și (3) referitor la înfăptuirea justiției, precum și dispozițiile art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, constatând că acestea sunt neconstituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

Întrucât cazul de inadmisibilitate prevăzut la art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 este opozabil de la pronunțare numai Curții Constituționale, instanțele de judecată sunt ținute de dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, astfel încât față de acestea deciziile Curții Constituționale produc efecte de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată Curtea Constituțională prin încheierile din 5 octombrie 2010 și 10 noiembrie 2010 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Mihnea-Horea Crăciunescu și Luminița-Elena Dălălău, de Floriada Ungureanu și de Floriana Dina în dosarele nr. 1.481/90/2010, nr. 1.627/90/2010 și nr. 2.283/90/2010 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă și de Matilda Marinescu în Dosarul nr. 3.041/116/2010 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 954

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Împotriva unei încheieri de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că suspendarea prevăzută de normele criticate și nesoluționarea pe fond a cauzei, în litigiile care, conform legii, se soluționează de urgență, impietează asupra termenului rezonabil în care ar trebui judecate aceste procese, aducându-se astfel o gravă atingere dreptului constituțional la judecarea cauzei într-un termen rezonabil.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, potrivit căreia „Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate, judecarea cauzei se suspendă”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2010 pronunțată în Dosarul nr. 3.973/91/2009, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Wilson Grozavu, Mirel Tofan și alții în cadrul recursului declarat

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 29 aprilie 2010, dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale au fost abrogate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Wilson Grozavu, Mirel Tofan și alții în Dosarul nr. 3.973/91/2009 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

*) Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
a funcției publice de secretar general adjunct
al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului
de către doamna Daniela Anghel**

Având în vedere Adresa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 12.554 din 16 august 2011,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de secretar general adjunct al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului de către doamna Daniela Anghel.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 24 august 2011.
Nr. 79.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind alocarea unor sume pentru compensarea creșterilor neprevizionate ale prețurilor combustibililor utilizați pentru producerea energiei termice furnizate populației în sistem centralizat corespunzător anului 2011, tranșa a II-a, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1)—(3) și ale art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă alocarea unor sume pentru compensarea creșterilor neprevizionate ale prețurilor combustibililor utilizați pentru producerea energiei termice furnizate populației în sistem centralizat corespunzător anului 2011, tranșa a II-a, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Sumele prevăzute la art. 1 se transferă bugetelor locale de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizorii de energie termică destinată populației.

Art. 3. — Calculul cuantumurilor sumelor se face în baza ordinelor și deciziilor privind tarifele și prețurile locale de referință emise de autoritățile de reglementare competente, respectiv Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei și Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice.

Art. 4. — Alocarea sumelor se va face cu respectarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar, și al ministrului finanțelor publice nr. 252/2.917/2009 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat pentru populație, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

S U M E

alocate pentru compensarea creșterilor neprevizionate ale prețurilor combustibililor utilizați pentru producerea energiei termice furnizate populației în sistem centralizat corespunzător anului 2011, tranșa a II-a, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Cantitate anuală de energie termică estimată a fi furnizată populației (conform A.N.R.S.C.*) (Gcal)	Compensare combustibil 2011 (conform A.N.R.S.C.)		Repartizare sume august 2011 lei
				unitar		
				lei/Gcal	lei	
1.	Argeș	1 — Pitești	265.250	96,34	25.554.185	700.000
2.	Bacău	2 — Bacău	146.000	75,11	10.966.060	700.000
3.	Botoșani	3 — Botoșani	72.000	79,23	5.704.560	1.300.000
4.	Brăila	4 — Brăila	121.005	93,02	11.255.885	700.000
5.	Buzău	5 — Buzău	133.346	95,94	12.793.215	700.000
6.	Călărași	6 — Călărași	4.800	85,97	412.656	30.000
7.	Cluj	7 — Cluj-Napoca	326.400	99,85	32.591.040	1.300.000
8.	Constanța	8 — Mangalia	52.800	142,69	7.534.032	400.000
		9 — Năvodari	52.000	59,77	3.108.040	200.000
9.	Dâmbovița	10 — Târgoviște	45.487	93,18	4.238.479	1.300.000
10.	Galați	11 — Galați	449.907	66,15	29.761.348	800.000
11.	Giurgiu	12 — Giurgiu	84.000	84,31	7.082.040	500.000
12.	Harghita	13 — Miercurea-Ciuc	62.500	106,39	6.649.375	700.000
13.	Hunedoara	14 — Deva	55.250	37,04	2.046.460	200.000
		15 — Brad	14.802	159,67	2.363.435	250.000
		16 — Vulcan	19.700	29,06	572.482	45.000
		17 — Petroșani	26.400	29,03	766.392	75.000
		18 — Lupeni	17.500	29,10	509.250	25.000
14.	Iași	19 — Iași	348.703	61,51	21.448.722	4.015.000
		20 — Pașcani	36.000	95,36	3.432.960	240.000
15.	Neamț	21 — Piatra-Neamț	65.000	103,32	6.715.800	1.300.000
16.	Prahova	22 — Ploiești	398.999	57,01	22.746.933	1.295.000
17.	Suceava	23 — Suceava	210.000	61,28	12.868.800	1.300.000
		24 — Rădăuți	55.000	57,00	3.135.000	190.000
18.	Teleorman	25 — Alexandria	59.000	97,09	5.728.310	300.000
		26 — Roșiorii de Vede	13.000	84,51	1.098.630	75.000
19.	Timiș	27 — Timișoara	704.488	40,87	28.792.425	1.000.000
		28 — Sânnicolau Mare	7.260	79,37	576.226	35.000
20.	Tulcea	29 — Tulcea	107.245	81,40	8.729.743	1.100.000
21.	Vâlcea	30 — Horezu	1.600	178,27	285.232	25.000
22.	Vrancea	31 — Focșani	133.400	89,10	11.885.940	700.000
TOTAL:			4.088.842		291.353.655	21.500.000

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare de către Societatea Comercială „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 5 iulie 2011, conform art. 4 alin. (22) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată situația Societății Comerciale „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul București, Bd. Tineretului nr. 43, bl. 53, sc. 1, et. 3, ap. 13, sectorul 4, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu numărul J40/9905/2.06.2005, codul unic de înregistrare 17649461 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK—RBK-333/05-01-2006, a constatat următoarele:

1. Prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 332/2010 privind suspendarea, la cerere, a desfășurării activității de broker de asigurare de către Societatea Comercială „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L. s-a dispus suspendarea, la cerere, a desfășurării activității de broker de asigurare a Societății Comerciale „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L. pe o perioadă de 12 luni, perioadă care a expirat la data de 28 aprilie 2011, precum și obligația de a îndeplini următoarele măsuri:

- rezilierea contractelor cu societățile de asigurare;
- achitarea debitelor către societățile de asigurare;
- restituirea documentelor cu regim special, precum și plata sumei de 2.150 lei, reprezentând diferența de amendă stabilită prin Decizia nr. 819 din 29 octombrie 2009.

2. Prin Adresa nr. X/15610 din 13 mai 2011, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a notificat Societatea Comercială „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L. cu privire la neîndeplinirea măsurilor impuse prin Decizia nr. 332/2010, societatea având obligația ca în termen de 7 zile să transmită la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor răspunsul referitor la motivul încălcării deciziei menționate, însă societatea nu a răspuns la notificarea transmisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Față de aceste motive, pentru faptele reținute în sarcina brokerului de asigurare, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în ședința din data de 5 iulie 2011, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât înlocuirea măsurii de suspendare a desfășurării activității de asigurare (conform art. 5 lit. g) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare) cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare, în conformitate cu art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, drept care d e c i d e:

Art. 1. — Se interzice temporar exercitarea activității de asigurare de către Societatea Comercială „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul București, Bd. Tineretului nr. 43, bl. 53, sc. 1, et. 3, ap. 13, sectorul 4, înmatriculată la Oficiul registrului comerțului cu numărul J40/9905/02.06.2005, codul unic de înregistrare 17649461 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK—RBK-333/05-01-2006, în conformitate cu art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, până la data îndeplinirii măsurilor stabilite prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 332/2010 privind suspendarea, la cerere, a desfășurării activității de broker de asigurare de către Societatea Comercială „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L..

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere a activității de broker de asigurare prevăzute la art. 1, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheierea de

noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs sau în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea activității de asigurare, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurător, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății Comerciale „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială „Sital Asigurări—Broker de Asigurare” — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de

30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării

acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 9 august 2011.

Nr. 534.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

